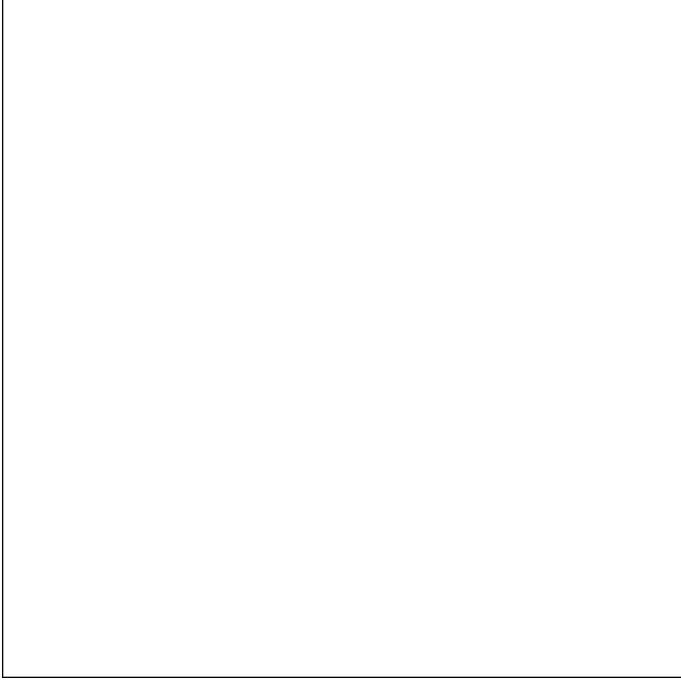

Magozwe

✎ Lesley Koyi
☑ Wiehan de Jager
📄 Leyla Tekül
|| 5
🗣 Türkiye

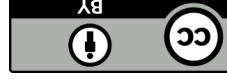

Global Storybooks

globalstorybooks.net

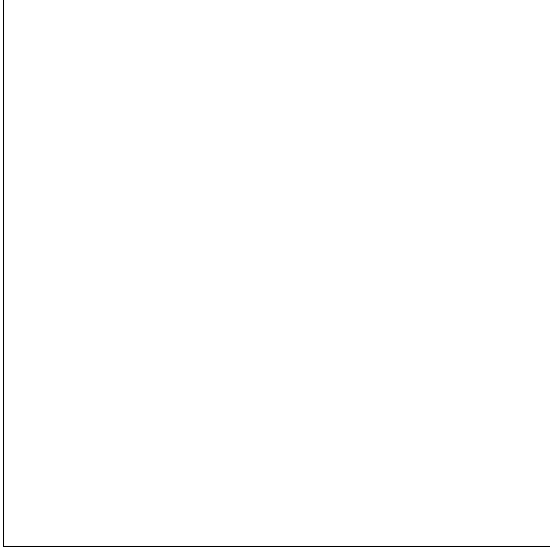
Magozwe

✎ Lesley Koyi
☑ Wiehan de Jager
📄 Leyla Tekül

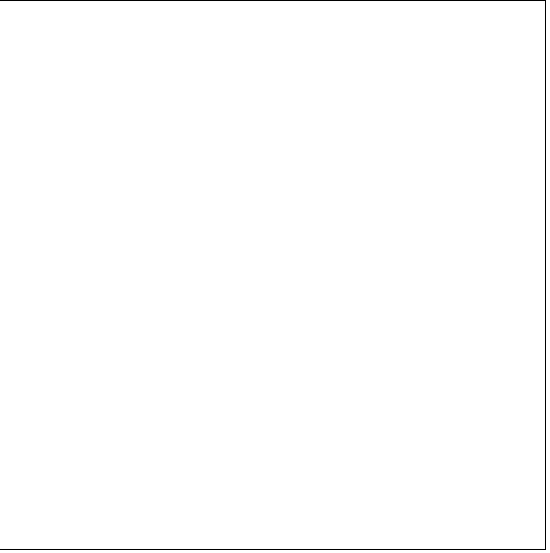

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

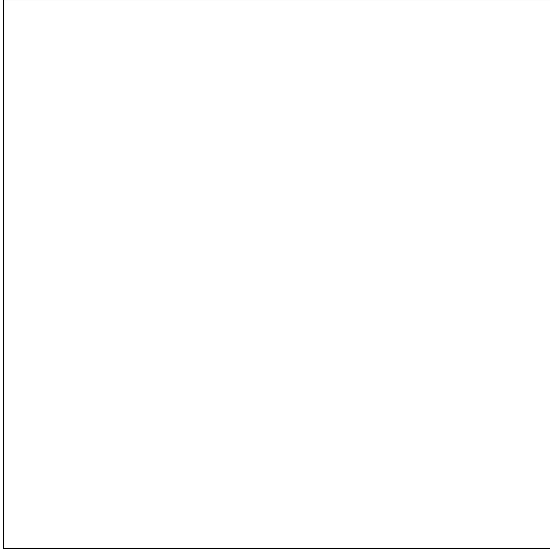

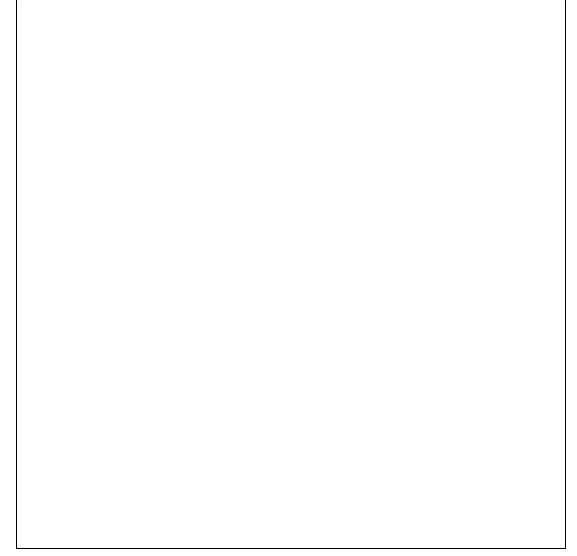
Kalabalık bir şehir olan Nairobi'de, sıcak bir yuvası olmayan bir grup evsiz çocuk yaşıyormuş. Her gün onlar için yeni ve bilinmeyen bir macera gibiymiş. Bir sabah soğuk kaldırımlarda uyuduktan sonra yere serdikleri hasırları topluyorlarmış. Soğuğa dayanabilmek için çöplerle ateş yakmışlar. Grubun içinde Magozwe diye bir çocuk da varmış. İçlerinde en genci oymuş.

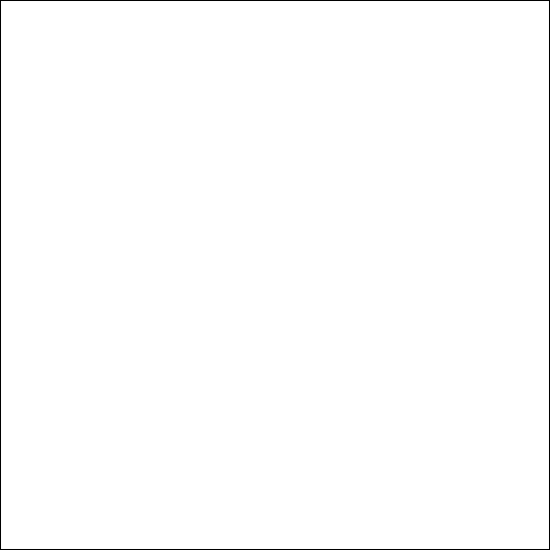
Magozwe'nin anne ve babası öldüğünde o daha beş yaşında imiş. O da amcasıyla yaşamaya başlamış. Amcası çocukla hiç ilgilenmemiş. Magozwe'ye hiç yeteri kadar yemek vermemiş. Onu hep ağır işlerde çalıştırmış.

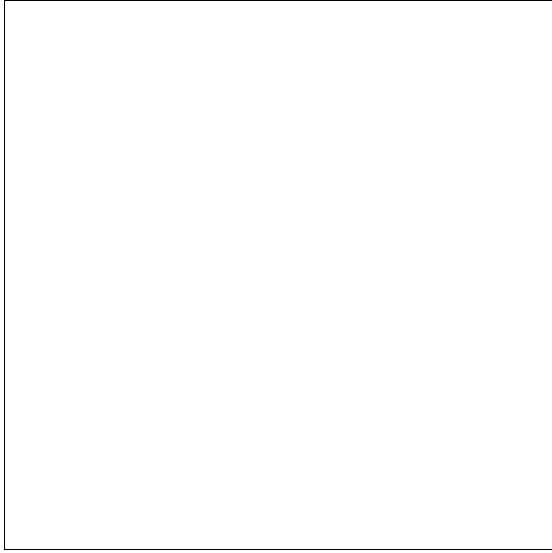
Magozwe soru sorduğunda veya şikayet ettiğinde amcası onu hep dövmüş. Okula gitmek istediğini söyleyen Magozwe'ye, "Sen aptalın tekisin. Hiç bir şey öğrenemezsin," demiş. Üç yıl boyunca böyle bir eziyetten sonra Magozwe amcasının evinden kaçmış. Sokaklarda yaşamaya başlamış.

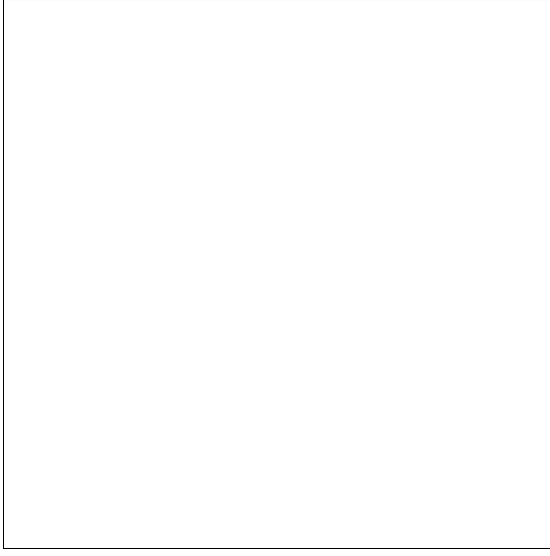
Magozwe yeşil çatılı evin arka bahçesinde oturup, okula ait bir hikaye kitabını okuyormuş. Thomas gelmiş ve yanına oturmuş. "Bu hikaye nedir?" diye sormuş Thomas. "Öğretmen olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. "Adı Magozwe," demiş Magozwe gülümseyerek.

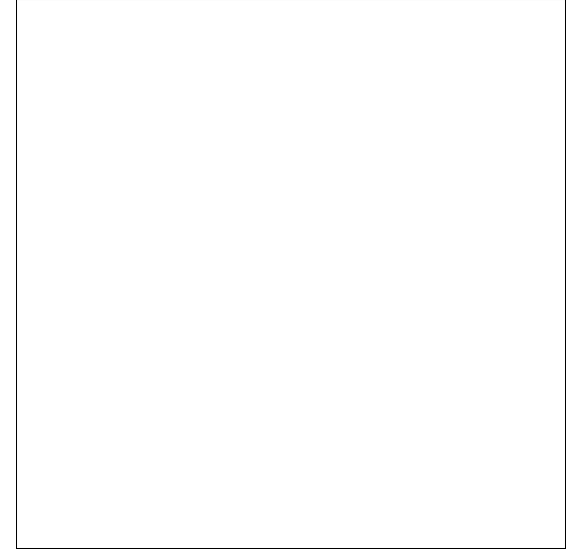
Sokak hayatı çok zormuş. Çocukların çoğu yemek bulmakta zorlanıyormuş. Bazen yakalanıp tutuklanıyor, bazen de dayak yiyorlarmış. Hastalandıklarında yardım edecek kimseleri yokmuş. Gruptaki çocuklar dilenerek yada topladıkları çöpleri satarak biriktirdikleri parayla geçinmek zorundaymış. Şehirde egemenlik kurmak isteyen diğer rakip gruplarla da savaşımları gerektiğinden hayat daha da zorlaşıyormuş.

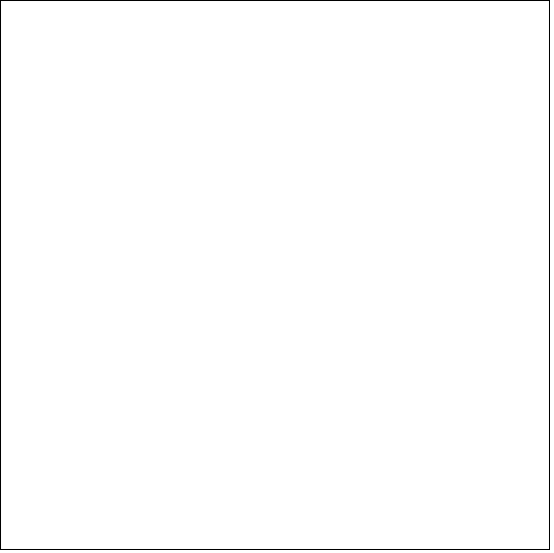
Magozwe okula başlamış ama tabii çok zormuş. Geri kaldığı bir sürü şeyi öğrenerek sınıfın seviyesine yetiştirmesi gerekiyormuş. Bazen umudunu yitirip vazgeçmeyi düşündüğü de oluyormuş. Ama sonra pilot ve futbolcu olan çocukların hikayesi geliyormuş aklına. Tıpkı onlar gibi o da pes etmemeliymiş.

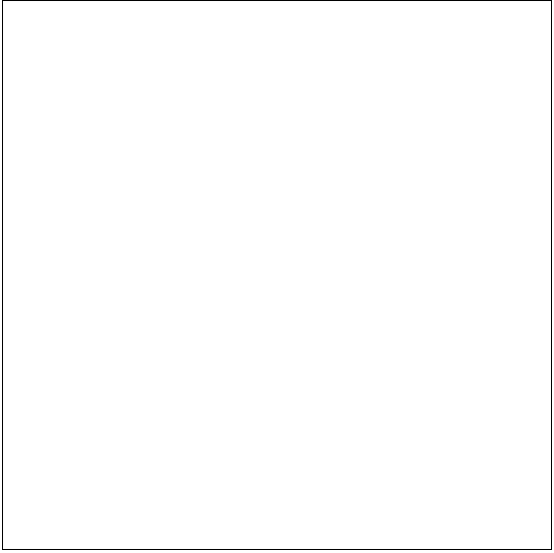
Bir gün Magozwe çöpleri karıştırırken eski bir resimli hikaye kitabı bulmuş. Kitabı temizlemiş ve kesesine koymuş. O günden sonra hep kitabı çıkarıp resimlerine bakmaya başlamış. Okuma bilmediğinden yazıları anlamıyormuş.

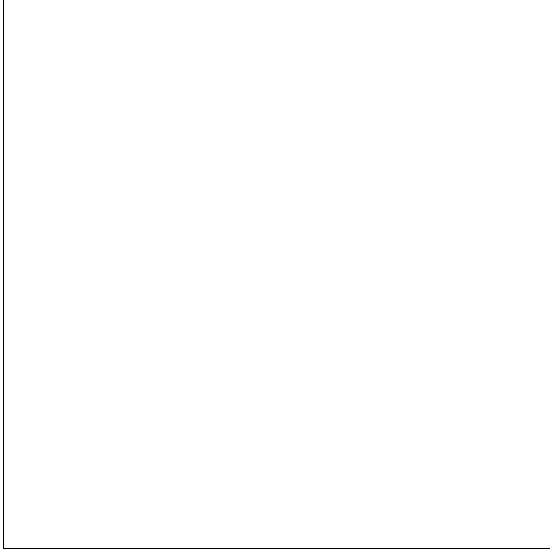
Böylece Thomas yeşili çatılı yeni bir evdeki bir odaya yerleşmiş. İki de oda arkadaşı varmış. Toplam 10 çocuk kalıyormuş burada. Evde ayrıca Cissy Teyze ve kocası, üç köpek bir kedi bir de keçi yaşıyormuş.

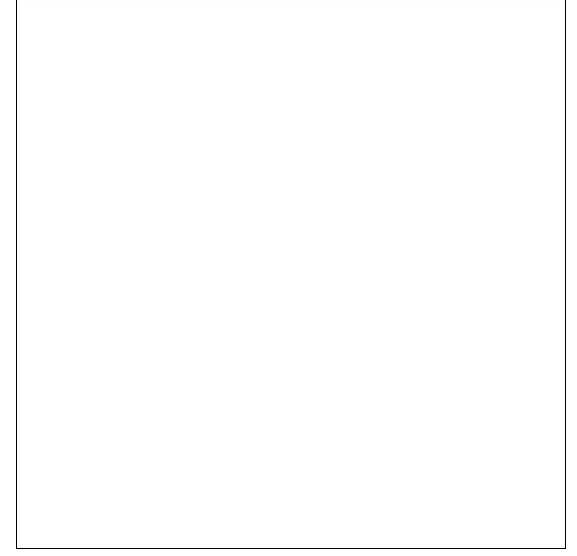
Kitaptaki resimler büyüyüp pilot olan bir
çocuğun hikayesini anlatıyormuş.
Magozwe de pilot olacağını hayal etmeye
başlamış. Bazen o hikayedeki çocuğun
kendisi olduğunu hayal ediyormuş.

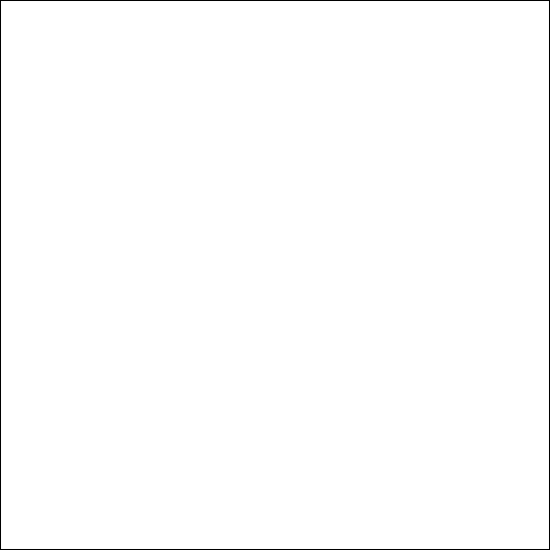
Bu düşüncelerini ve korkularını Thomas'ta
paylaşmış. Zamanla Thomas onu okıda
daha iyi bir hayati olacağına ikna etmiş.

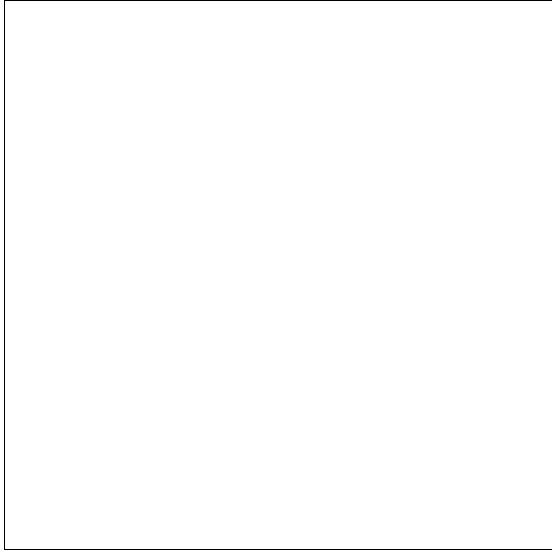
Soğuk bir günde Magozwe yol kenarında durup dileniyormuş. Bir adam ona yaklaşmış şöyle demiş, “Merhaba benim adım Thomas. Burada yakında, senin yemek yiyebileceğin bir yerde çalışıyorum.” Eliyle mavi renk çatısı olan sarı bir binayı göstermiş adam. “Umarım oraya gidip yemek yersin ha?” diye sormuş. Magozwe adama ve sonra eve bakmış. “Belki,” demiş ve oradan ayrılmış.

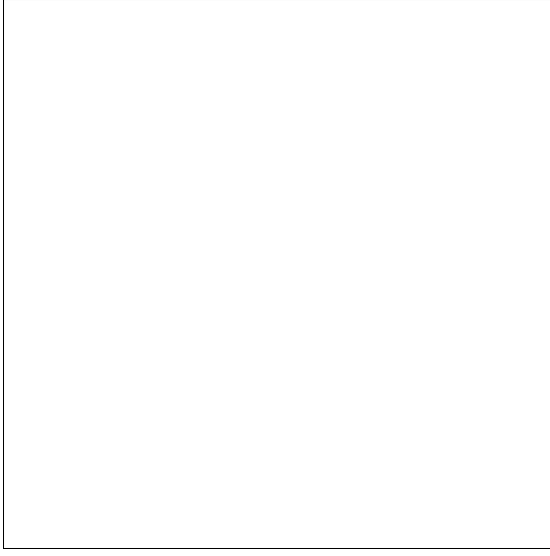
Magozwe bu bahsedilen okulu ve okula gitmeyi düşünmeye başlamış. Ya amcası haklı çıkarsa? Ya gerçekten onun dediği gibi bir şey öğrenemeyecek kadar aptalsa? Ya bu yeni yerde dayak yerse? İçini bir korku sarmış. “Belki de sokakta kalmam daha iyi,” diye düşünmüş.

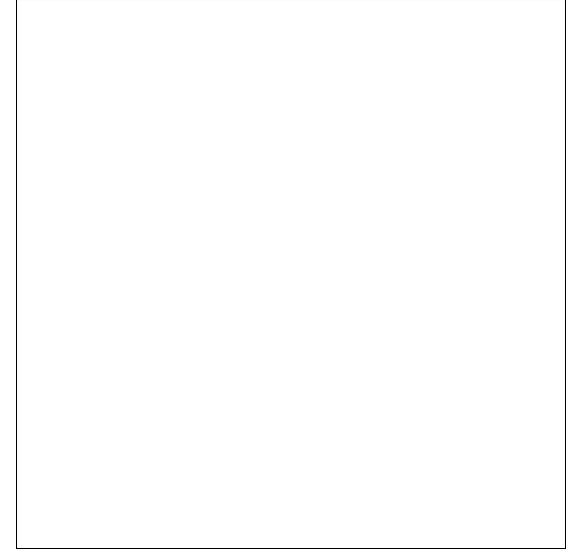
Ondan sonraki aylarda, evsiz çocuklar Thomas'ı hep görmeye almışlar. Oraya gelip sokakta yaşayan insanlarla konuşuyormuş. Onların hikayelerini dinliyormuş. Ciddi ve sabırlı biriymiş, hiç saygısız ve kaba bir davranışı yokmuş. Bazı çocuklar öğlenleri o sarı ve mavi renkli eve gidip yemek almaya başlamışlar.

Magozwe'nin onuncu yaş gününe yakın bir gün, Thomas ona bir yeni hikaye kitabı vermiş. Fakir bir köy çocuğunun büyüüp ünlü bir futbolcu olmasının hikayesi imiş. Thomas hikayeyi bir kaç kez okumuş Magozwe'ye ve bir gün ona, "Sanıyorum artık senin okula gidip okuma yazma öğrenmenin zamanı geldi. Ne dersin?" demiş. Thomas çocukların hem ders öğrenip hem kalabileceği bir okuldan bahsetmiş.

Magozwe kaldırıma oturmuş resimli kitabına bakarken Thomas yanına gelmiş ve oturmuş. "Ne kitabı bu?" diye sormuş. "Büyüyüp pilot olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. Magozwe sessizce "Bilmiyorum, ben okumayı öğrenmedim," demiş.

Bir araya geldiklerinde Magozwe Thomas'a kendi hikayesini anlatmış. Amcasının evinden nasıl ve neden kaçtığını. Thomas çok fazla konuşmamış ve Magozwe'ye hiç öğüt de vermemiş, ama her seferinde dikkatle dinlemiş. Bazen beraber yürüyüş yapmışlar ve mavi çatılı evde yemek yemişler.